

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **ASPIRE SPORT s.r.o.**
sídlem Jinačovice č.ev. 514
zastoupen Mgr. Janem Slunečkem, advokátem
sídlem Opletalova 1337/29, Praha

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. 29820-7/2019-900000-311 ze dne 16.9.2019

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu pro Jihomoravský kraj – dodatečné platební výměry č.j. 302-23/2019-530000-51, č.j. 302-24/2019-530000-51, č.j. 302-25/2019-530000-51, č.j. 302-26/2019-530000-51, č.j. 302-27/2019-530000-51, č.j. 302-28/2019-530000-51, č.j. 302-29/2019-530000-51, č.j. 302-30/2019-530000-51, č.j. 302-31/2019-530000-51 ze dne 15.4.2018 a č.j. 302-32/2019-530000-51 ze dne 16.4.2018, kterými na základě § 4 odst. 2 písm. b) zákona č. 242/2016 Sb., celní zákon, § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, s přihlédnutím k § 3 odst. 1 celního zákona, za použití § 101 až 103 daňového řádu, doměřuje podle § 21 odst. 1 celního zákona, § 143 odst. 1 a 2 daňového řádu, ve spojení s § 5 celního zákona a ustanovením čl. 48, čl. 56 odst. 1, čl. 77 odst. 2, čl. 102 odst. 3 a čl. 105 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, v platném znění (dále jen „UCC“), na základě nařízení Rady (EHS) č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku, ve znění nařízení Komise (EU) č. 2017/1925 ze dne 12. října 2017, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (dále jen „celní sazebník“), bylo žalobci dodatečně doměřeno clo v celkové výši 1 453 510 Kč.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

2. Žalobce v podané žalobě namítá neúplné a nesprávné zjištění skutkového stavu z důvodu neúplného a nesprávného provedení dokazování k sazebnímu zařazení dováženého zboží. Žalovaný i celní úřad vycházeli při zjišťování vlastností dováženého zboží pouze z obrazové dokumentace tohoto zboží většinou pořízené na cizích internetových serverech - z obrázků zboží není možné zjistit, z jakého materiálu je toto zboží vyrobeno, neboť se tento materiál nachází pod povrchem. Poměr použitých materiálů (procentuální vyjádření použití kůže) je pro správné sazební zařazení klíčové. Na podporu svých tvrzení žalobce v řízení před zdejším soudem předložil znalecký posudek č. 1211-1/2019.
3. Žalobce proto navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

4. Žalovaný k žalobě uvádí, že žalobce nesplnil svoji povinnost poskytnout žalovanému, resp. celnímu úřadu informace a podklady v rámci kontroly po propuštění zboží, přičemž celní úřad postupoval v souladu s právními předpisy a přihlédl ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, a to i ve prospěch žalobce.
5. Žalovaný tak se žalobou nesouhlasí a navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
7. Zdejší soud tak napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Předmětem sporu v nynější věci je otázka zařazení konkrétních typů obuvi pod jednotlivé podpoložky kombinované nomenklatury. Zdejší soud vychází z premisy, že důkazní břemeno ohledně tvrzení v rámci propuštění zboží leží primárně na povinném subjektu, pokud však celní úřad na základě kontroly po propuštění zboží zařadí zboží do konkrétní položky kombinované nomenklatury, musí být jeho rozhodnutí odpovídajícím způsobem odůvodněno a musí mít oporu ve shromážděných podkladech. Deklarant má pak obecně v průběhu celého řízení možnost předkládat důkazy, které svědčí o správnosti původního sazebního zařazení.
9. Jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, žalovaný při celním zařazení zboží postupoval zejména dle nařízení Rady (EHS) č. 2658/87, o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (dále jen „celní sazebník“). Toto nařízení zavedlo tzv. kombinovanou nomenklaturu (KN), která je založena na mezinárodní Úmluvě o Harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží, známém jako harmonizovaný systém (HS). Kombinovaná nomenklatura představuje společný celní sazebník a od zařazení zboží do tříd, kapitol, čísel, položek a podpoložek KN se odvíjí konečná výše cla dovezeného zboží. Všeobecná pravidla pro výklad kombinované nomenklatury a jednotlivé celní sazby KN obsahuje příloha I tohoto nařízení, která je každoročně aktualizována prováděcím nařízením. V nyní posuzované věci byla příloha I nařízení č. 2658/87 aplikována ve znění prováděcího nařízení Komise č. 1754/2015. Celní orgány vycházely dále z vysvětlivek k harmonizovanému systému a kombinované nomenklatuře.
10. Ze spisového materiálu se podává, že žalobce při dovozu předmětné obuvi (označení J94333, J09531, J09547, J09545, J09529, J06138, J06140, J09507, J09505, J35337, J35329, J86595, J39187, J87731, J87110, J87336, J87107, J36959, J32857 a J32850) v kolonkách 31 doměřených položek jednotlivých celních prohlášení označil dotčené zboží jako obuv se zevní podešví z kaučuku či plastu a se svrškem z usně. V kolonkách 33 pak byly deklarovány kódy KN 64039996, 64039998 (pánská a dámská obuv se svrškem z usně a zevní podešví z kaučuku, plastů, usně nebo kompozitní usně nepokrývající kotník), 64039116, 64039113 (pánská a unisex kotníková obuv se svrškem z usně a zevní podešví z kaučuku, plastů, usně nebo kompozitní usně), se sazbou cla 4,5 %, resp. 3,5 %. Celní úřad po propuštění zboží do režimu volného oběhu zahájil u žalobce dne 25.6.2018 kontrolu mimo jiné se zaměřením na ověření správnosti sazebního zařazení zboží a současně zahájil doměřovací řízení. Celní úřad na základě provedené kontroly konstatoval, že dovážené zboží – shora označená obuv – byla žalobcem v celním prohlášení nesprávně zařazena a zařadil ji do kódu KN 64041990 se sazbou cla 11,9 %.
11. Jde-li o skutková zjištění, ke kterým žalovaný v řízení dospěl, pak při zařazení dováženého zboží vycházel celní úřad z následujících skutečností. V případě obuvi označené J94333 vycházel z celního prohlášení žalobce, kde je explicitně uvedeno „J94333: nízká pánská vycházková obuv značky Merrell, materiál svršku textil, podešev kaučuk“; celní úřad tak ve

vztahu k obuvi J94333 vycházel z tvrzení žalobce. V případě první skupiny obuvi (J86595, J39187, J87731, J87110, J87336, J87107, J36959, J32857, J32850) žalovaný vycházel ze žádosti žalobce o doměření cla a změny celního prohlášení ze dne 13.8.2018, kde zástupce žalobce uvedl, že „v rámci shora uvedených dovozních případů obuvi s povrchem z usně, byl při celním řízení použit nesprávný kód kombinované nomenklatury č. 6403 HS. Ve skutečnosti se u části zboží jednalo o obuv, jejíž převážnou část povrchu tvořila textilie a správné sazební zařazení bude v č. 6404 HS. Na základě toho žádám provedení změny celního prohlášení. 16CZ5300001B8F5Y20, PN J87577, J87110 – změna spočívá v opravě pol. č. 1 JSD na správný údaj 6404 19 90 KN, protože v tomto případě se jedná o boty se svrškem z textilu“. Tato tvrzení si celní úřad ověřil z fotografie předmětné obuvi, která prochází správním spisem; zbylá obuv v první skupině s označením J86595, J39187, J87731, J87336, J87107, J36959, J32857 a J32850 je barevnou variací obuvi J87110 lišící se pouze barevným provedením. U druhé skupiny obuvi (J09531, J09547, J09545, J09529, J06138, J06140, J09507, J09505) celní úřad při sazebním zařazení vycházel z protokolu o zkoušce zn. 66104/2018-900000-020 ze dne 27.11.2018 a u třetí skupiny obuvi (J35337 a J35329) opřel celní úřad své závěry o zjištění obsažená v protokolu o zkoušce zn. 66106/2018-900000-020 ze dne 28.11.2018.

12. Nelze tedy přisvědčit obecné námitce žalobce, že celní úřad zjistil skutkový stav „pouze na základě obrazové dokumentace tohoto zboží většinou pořízené na cizích internetových serverech“. Ze správního spisu se totiž podává opak. Celní úřad při zjištění skutkového stavu vycházel z laboratorních zkoušek a z tvrzení žalobce, která si až *ex post* ověřoval produktovými fotografiemi dotčené obuvi. Takovému postupu přitom nemá zdejší soud co vytknout. Ostatně ani žalobce konkrétně nebrojí proti jednotlivým závěrům celního úřadu, ale obecně tento postup *en block* kritizuje. Současně nelze zcela abstrahovat postup celního úřadu od procesní pasivity žalobce, který opakovaně nereagoval na výzvy celního úřadu k předložení potřebných dokladů podle čl. 15 UCC (například výzva č.j. 69478-32/2018-530000-51 ze dne 23.8.2018, č.j. 69478-36/2018-530000-51 ze dne 31.8.2018 nebo č.j. 69478-40/2018-530000-51 ze dne 10.9.2018). Zdejší soud proto nepovažuje námitku žalobce o neúplném a nesprávném zjištění skutkového stavu za důvodnou.
13. Žalobce dále namítal, že žalovaný tyto důkazní prostředky nesprávně vyhodnotil a dovezenou obuv nesprávně sazebně zařadil. Podle žalobce se totiž jednalo o obuv z kůže (usně), neboť usňové dílce tvořily svršek obuvi a nebyly výztuhou, jak se nesprávně domníval žalovaný.
14. Na podporu svého tvrzení doložil žalobce znalecký posudek znalkyně Ing. M. Š. č. 1211-1/2019. Předmětem posouzení znaleckého posudku byla „Obuv sportovní treková – 16 párů“ se zadáním posoudit, z kolika procent je svršek obuvi vyroben z kůže, který díl svršku k čemu slouží a zda lze obuv bez toho dílu „plnohodnotně a trvale používat“. Uvedené zadání přitom vychází ze skutečnosti, že pro sazební zařazení dovážené obuvi je rozhodující určení svrškového materiálu obuvi. Znalkyně následně ve znaleckém posudku dochází k závěru, že u první skupiny obuvi je plocha usňového dílce na svršku obuvi 81 %, u druhé skupiny 55 % a konečně u třetí skupiny 88 % (skupiny jsou kategorizovány téměř shodně s celním úřadem). V závěru znaleckého posudku pak znalkyně uvádí, že „[p]ro daný účel použití u všech tří vzorkových skupin obuvi je nezbytné pro zachování tvaru a funkčnosti obuvi, použít toto konstrukční řešení svršku tj. našít usňových dílců na textilní podložku – svršku. Bez tohoto usňového dílce (po jeho odpárání) by nebylo možné tuto obuv trvale a plnohodnotně používat k účelu, pro který je určena – tedy jako outdoorová obuv pro turistiku a

do náročného terénu. Useň dodává svršku specifické vlastnosti a uživatelský komfort, především elasticnost, zachování tvaru obuvi i při dlouhodobém nošení a především hygienické vlastnosti jako je prodyšnost, propustnost pro vodní páru (snížení potivosti nohy v obuvi) a zároveň absorpci vodních par a vlhkosti zevnitř obuvi. Nejedná se tedy o pouhou „výztuhu či ozdobu“, je to plnohodnotná součást svršku. Usňové dílce jsou také opatřeny „upevňovacím systémem“ tak, aby bylo možno obuv k chůzi používat a aby byla obuv dostatečně na noze upevněna. Jedná se o systém kroužků a poutek pro návlek šněrovadel, bez nichž by obuv pozbyla funkce, nebylo by možno nohu v botě upevnit“.

15. Podle kapitoly 64 bod 4. písm. a) celního sazebníku se za svrškový materiál považuje základní materiál, který pokrývá největší plochu povrchu, nehledě na doplňky nebo výztuhy, jako jsou obruby, chrániče kotníků, ozdoby, přezky a spony, poutka, očka nebo podobné příslušenství.
16. Podle doplňkové poznámky 1. kapitoly 64 celního sazebníku jsou ve smyslu poznámky 4 písm. a) za „výztuhy“ považovány všechny kusy materiálů (např. plasty nebo useň) připevněné ke svrchnímu materiálu svršku, aby jej dodatečně zpevnily, též připevněné k podešvi. Po odstranění výztuh musí mít viditelný materiál znaky svrchního, nikoli podšívkového materiálu, a dostatečně chodidlo držet, aby uživatel mohl obuv se zachovaným původním upevňovacím systémem používat k chůzi.
17. Co se rozumí „výztuhou“, tak stanoví celní sazebník a jedná se tak o otázku právní a nikoli skutkovou.
18. S ohledem na dikci celního sazebníku se za svrškový materiál považuje ten, který pokrývá největší plochu povrchu bez doplňků nebo výztuh – to je ostatně důvodem, proč znalkyně i celní úřad vyčíslovaly plochu dílů z usně. Byť lze v tomto kontextu pochopit názor znalkyně ohledně významu usňových dílů, nelze závěr o tom, zda se jedná o výztuhu či nikoliv, založit pouze na nemožnosti plnohodnotně obuv po odpáráni usňových dílů používat k původnímu účelu. O výztuhu ve smyslu celního sazebníku se totiž jedná vždy, pokud je usňový díl 1) připevněn ke svrchnímu materiálu svršku, 2) viditelný materiál pod výztuhami po jejich odstranění musí mít znaky svrchního materiálu a konečně 3) musí svrchní materiál dostatečně držet chodidlo tak, aby uživatel mohl obuv se zachovaným původním upevňovacím systémem používat k chůzi. Ze znaleckého posudku (i z protokolů celně technické laboratoře) je patrné, že usňové díly jsou připevněny k svrchnímu materiálu svršku proto, aby jej zpevnily, a po jejich odstranění nemá viditelný materiál znaky podšívkového materiálu, nýbrž svrchního materiálu. Jsou tedy jednoznačně naplněny první dva znaky výztuhy. Jde-li o znak třetí, pak znalecký posudek na tuto otázku odpověď nenabízí, ale toliko vyslovuje, že obuv po odpáráni dílů z usně nebude možné plnohodnotně používat k původnímu účelu (tj. jako „outdoorovou“ obuv); to ale celní sazebník nepožaduje. Ten vyžaduje pouze zachování použití k chůzi, a to bez ohledu na druh obuvi. V tomto směru se zdejšímu soudu jeví jako rozumný argument žalovaného, podle něhož odstranění jakékoliv výztuhy reálně vždy brání řádnému užívání obuvi k původnímu účelu – proto tam ostatně výztuha bývá. Podle zdejšího soudu je tedy k závěru o naplnění třetí podmínky postačující, aby obuv byla po odstranění svrchní části z usně použitelná k chůzi. V daném případě znalecký posudek opak neprokazuje.
19. Jestliže pak znalkyně v emailu, který doložil žalobce při jednání, uvedla, že obuv nelze užívat „k jakémukoli způsobu chůze“, jedná se o závěr, který je rozporný se závěrem

obsaženým ve znaleckém posudku, navíc není zřejmé, jak k němu znalkyně dospěla, ani z čeho ho dovozuje, neboť nemožnost užívat boty k chůzi ze znaleckého posudku neplyne.

20. Skutečnost, že usňové díly na svršku některých bot jsou opatřeny upevňovacím systémem, není rozhodná, neboť v souladu s kapitolou 64 bod 4. písm. a) celního sazebníku se za výztuhy nebo doplňky považují i přezky, spony, poutka nebo očka – tedy právě prvky upevňovacího systému.
21. Lze tedy uzavřít, že usňové díly jsou výztuhami ve smyslu celního sazebníku, které jsou našity celou svou plochou na textilní svršek, nedotýkají se mezipodšívky, podšívky nebo goretexové membrány. Pokud tedy znalkyně považovala usňové díly (výztuhy) za materiál svršku a započítala je proto do celkového svrškového materiálu, učinila tak v rozporu s celním sazebníkem.
22. Zdejší soud je ostatně toho názoru, že zvýhodněná sazba cla pro usňovou obuv je dána proto, aby podpořila dovozy obuvi vyrobené převážně z přírodního materiálu a nikoli obuvi, která je vyrobena z materiálu syntetického. Tomu odpovídá i požadavek celního sazebníku, který z výhodnější sazby cla vylučuje obuv, jež má usňové (přírodní) díly použity pouze jako výztuhu, tj. tu část, která obuv zpevňuje a je umístěna na svrchním materiálu obuvi. Je-li pak taková výztuha odstraněna, stále se fakticky jedná o obuv (byť je její používání odstraněním výztuhy ztíženo). V daném případě pak z obrazové části znaleckého posudku soudu plyne, že po odstranění usňových částí se o obuv použitelnou k chůzi stále jednalo. Naopak, tvoří-li useň svrchní část obuvi a nikoli výztuhu, nejedná se po jejím odstranění již o obuv, neboť zůstane zpravidla toliko podrážka a podšívková část.
23. S ohledem na výše uvedené dospěl zdejší soud k závěru, že žalovaný aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na řádně zjištěný skutkový stav. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud tedy žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

24. Soud rozhodl o nákladech řízení účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 27.5.2021

Petr Šebek v.r.
předseda senátu